

- 11) Henset til artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13, skaber et vilkår, der betegnes som oprettelsesgebyr, når det ikke har været genstand for individuel forhandling, og finansinstituttet ikke har godtgjort, at det svarer til reelt ydede tjenester og omkostninger, som dette har afholdt, en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser, som indebærer, at den nationale retsinstans skal erklære vilkåret ugyldigt?
- 12) Henset til artikel 6, stk. 1, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13, skal tilpligtelsen af en erhvervsdrivende til at betale omkostningerne i en sag, hvor forbrugeren iværksætter et søgsmål med påstand om, at urimelige vilkår, der er indsat i en kontrakt, som er indgået med denne forbruger, erklæres ugyldige, og hvori retsinstanserne tiltræder denne påstand, anses for at være en følge af princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke er bindende, og princippet om afskrækkende virkning for den erhvervsdrivende, når den nationale ret påkender disse søgsmål, uanset størrelsen af de beløb, som disse enheder ved dommen pålægges at restituere, idet hovedpåstanden endvidere anses for at være påstanden om, at vilkåret erklæres ugyldigt, og at restitutionen af beløbene blot er en accessorisk påstand, der er en del af den førstnævnte påstand?
- 13) Henset til princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke er bindende, og til princippet om afskrækkende virkning i direktiv 93/13 (artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1), kan de genoprettende virkninger af, at et urimeligt vilkår i en kontrakt, der er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, erklæres ugyldigt, begrænses tidsmæssigt ved en vurdering af indsigelsen om forældelse af søgsmålet om restitution af beløb, selv om det søgsmål, hvorved et vilkår erklæres ugyldigt, og som ligger til grund herfor, ikke kan forældes i henhold til national ret?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29)

(²) Lov nr. 7/1998 af 13.4.1998 om de generelle betingelser for indgåelse af kontrakter.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 21. marts 2019 — HC og ID mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Sag C-247/19)

(2019/C 246/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HC og ID

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i LEC ⁽²⁾, som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 27. marts 2019 — LG og PK mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Sag C-259/19)

(2019/C 246/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LG og PK

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Præjudicielle spørgsmål

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?